

Belügyminisztérium
II/1 oszt. d-alo.-

"Szigoruan titkos!"

Tárgy: "Ibolya" ügynökkel tör-
tént találkozásiról -

Frédéric e!

J e l e n t é s
Budapest, 1959. március 17.

Feladatomból volt "Ibolya" ügynökkel találkozni és olyan magatartást tanusítani, amiből azt a következtetést vonhatja le, hogy a Real-Madrid Wiener SC. labdarugó mérkőzés alkalmával én is Bécsben jártam, ahol férjével is beszéltem és tudomásom van arról, hogy férje, részére levelet küldött.

1959 március 14-én találkoztam "Ibolya" ügynökkel a Kerepes uti lakóházakban lévő espressóban. A találkozás alkalmával felvetettem, hogy azért volt sürgős a 14-i találkozás, mivel nekem 16-án újra el kell utaznom és úgy érzem, hogy mindkettőnk részéről fontos megbeszélni valónk volna. "Ibolya" kijelentette, hogy valóban van az ő részéről is, de ezt csak kedden, azaz 17-én akarja megmondani. Ekkor többek között megjegyeztem, hogy erről semmi körülmények között nem lehet szó, és ezzel a témával kapcsolatban nem tűnök halasztást. Közbevetőleg megemlítettem, hogy egy igen jó mérkőzést láttam, mire "Ibolya" rögtön a Real-Madrid-Wiener SC.-re gondolt, ill. ezzel kapcsolatban véleményét is nyilvánította. Megkérdeztem, hogy férje milyen viszonyban volt idehaza Puskás Ferencsel, mivel a Bécsben láttam, hogy többször találkoztak és a mérkőzésre is Puskástól kapta a jegyet. Több ehhez hasonló jellemző adatot közöltem férjével kapcsolatban. "Ibolya" ezután 100 %-ig meg volt győződve arról, hogy valóban beszéltem férjével és tudok a kinti körülményekről, ekkor kijelentette, hogy férjétől kapott egy levelet, amit rögtön szét is tépett. Ekkor erősen felháborodtam, mire rögtön helyesbített és hozzátette azt, hogy ez nem jelenti azt, hogy a levél meg is semmisült. Megkérdeztem tőle, hogy a levél jelenleg itt van-e nála, mire kifejtette, hogy nem biztos, mindjárt megnézi, de egyébként sem fogja ide adni keddig, amíg a válaszát 16-án ki nem mondják. Jó akaratulag figyelmeztettem, hogy miért van arra szükség, hogy házkutatást tartsunk nála, ekkor benyúlt a táskájába és a levelet ide adta., azzal, hogy azt elolvasás után adjam neki vissza.

A levél elolvasása után a levelet zsebre tettem, mire "Ibolya" hisztérikus módon kérte azt vissza, és sirás közben kijelentette, hogy Ő ezt már nem bírja sokáig, teljesen tönkre megy egészségileg, állandó epegörcei vannak és Ő neki semmi köze J. [redacted] hoz, hagyjuk Őt elválni, miért kell Ő nekihordozni az egész J. [redacted] ügyben a keresztet. Ha Ő rövid időn belül nem tud felhizni 10 kg.-t, el fog pusztulni. Ő el akar válni és férjhez menni, és nyugodtan élni, elfelejteni az egész J. [redacted] al töltött időt.

Ezen kirohanásai után először igyekeztem megnyugtani, mivel hisztérikus kirohanása, valamint sirása, feltűnést keltett az espressóba. A szituációt igyekeztem úgy feltűntetni, mintha szoros ismerősök között történt volna az incidens. Mikor "Ibolya" kissé megnyugodott kifejtettem neki, hogy mihelyt J. [redacted] itthon lesz ahhoz megy férjhez akihez akar, úgy élhet ahogy akar és megnyugodhat a papa is, de mivel maga önként ajánlotta fel segítségét férje hazahozatalával kapcsolatban, így ezt az ügyet végig kell csinálni, és igyekezzen magát türtőztetni a jövőben, mert elsősorban saját magának árt. Ekkor egészen összetört, még akkor is könnyek között kérdezte meg, hogy mi lesz a további teendő, mire kifejtettem, hogy én kb. 19-20-án visszatérek és akkor írni fog egy levelet amit férjének az eddigi gyakorlattól eltérően nem postán küldünk ki, mivel a tapasztalat szerint a postán küldött levelek nem kerülnek férje kezébe. Addig gondolkozzon Ő is, hogy milyen ismerőst tudnánk felhasználni, aki a levelet továbbitaná férjének. "Ibolya" ilyen lehetőséget Dr. T. [redacted] Gy. [redacted] t említette meg, bár hozzáfűzte, hogy az egész T. [redacted] dolog nem tetszik neki, a közelmúltban is hitegette Őt, hogy megy Bécsbe és a végén az utat lemondta. Ekkor megkért "Ibolya" hogy a mi részünkről is gondolkozzunk hasonló módszerekről.

A fenti beszélgetés után az espressóból kimentünk, majd beültettem "Ibolya"-t a gépkocsiba, hogy hazavigyem. A gépkocsiban "Ibolya" újabb erős sirásba kezdett, így arról, hogy Őt hazavigyem le is mondtam, valamennyire igyekeztem megnyugtani és a legközelebbi autóbusz megállónál a gépkocsiból kiszállt.

Megjegyzés:

Bár a találkozás alatt finoman érdeklődést mutattam a levél hozójának személye iránt, de ez elől, valamint, hogy kihez akar férjhez menni "Ibolya" kitért, bár tett rá célzást, hogy valószínű ismerem. Ezt valószínű abból a körülményből vonja le, hogy "Göndör" ügynök elmondta neki, hogy Bécsben mikor J. [redacted] al tárgyalt, több magyar személy ott volt, majd amikor "Ibolya" személyleírásomat elmondta "Göndör" ráismert egy ilyen magyar személyre.

Erdei Imre
/Erdei Imre üggy./

Belügyminisztérium
II/1 oszt. d-alo.-

"Szigoruan titkos!"

Sorsz: 48-95

Adta: "Ibolya" ügynök

Példsz: 1

Vette: Erdei Imre örgy.
1959. aug. 10

J e l e n t é s

Egri elvtárs utasítása alapján írásban vála-
szolok az alábbi kérdésekre:

1./ Miért nem értesítettem, hogy Szeder E. a
Bp-i Honvéd csapatával Bécsbe megy:

a./ mert sem J. I., sem Szeder Enoch
nem érdekel. 1958 májusban beadtam a váló-
pert és semmiféle kapcsolatot nem kívánok
fenntartani.

b./ mert J. I. májusban kislányomnak
írt egy képeslapot és közölte a címét, melyet
Egri elvtársnak megadtam és reméltem, hogy
végre befejeződik az itthon maradt család-
anya igénybevétele /molesztálása/ a disszi-
dált miatt.

2./ Miért nem ír J. I. ?

Tekintve, hogy sem telefonon, sem közvetve sem-
miféle kapcsolatom nincs J. I. -nal, így
én Budapesten nem tudom, hogy ő Bécsből miért
nem ír.

3./ Kivel levelezik J. I. ?

Nincs tudomásom arról, hogy valakivel levelezik.

4./ Itthon maradt hozzátartozója?

özv. S. J. né /nagyamája/ aki ugyancsak
semmiféle kapcsolatot nem tart J. I. -nal
és nem is levelezik vele.

Kérem, hogy J. I. disszidált volt fér-
jem miatt a továbbiakban mentesíteni sziveskedjenek.

J. I. né sk.